

מכתבים

חייבים לקבל מן המדינה העניה שלנו קיצבות אשר, לכל הרעיות, חייבות להינתן אך ורק למי שפחות בעלות הכנסה נמוכה?
ולראיה — בנימטריה: קיצבות ילדים = 703; זה לא לעשירים = 703; לעני בישראל = 703.
שמואל בריקמא, תל-אביב

(המשך מעמוד 3)

ממש מתחשק לי לקרוא לעברו, כפי שקראו לפני אלפיים שנה נדמה לי, למלך, צאצאיהגרים (האדומיים) אגריפס: "אחינו אתה; אחינו אתה!" שמואל ריגר, חיפה

מוזכיר אחד זה לא הכל

על מוזכרים בתנועה הקיבוצית המ' אוחדת (העולם הזה 22.5) ועל שית"ת הבחירה שלהם.

זה לא היה כל כך פשוט להיבחר למוזכרות התק"ם, כפי שאפשר לחשוב מהדיווח שלכם על שיבתו של אהרון ירלין לזירה הפוליטית. קודם כל יש לתק"ם ארבעה מוזכרים: שני מוזכרי-פנים (כמוכנן, אחד הוא איש-אחוד הקיבוצים והקבוצות צוות ואחד הוא איש הקיבוץ המאוחד) ושני מוזכרי רייחוף (שוב, לפי המפתח של אחד מן האיחוד, אחד מן המאוחד).

תפקידיהם של מוזכרי-הרייחוף הם התפקידים הבכירים יותר, ואהרון ירלין זכה בתפקיד זה כאיש האיחוד. אבל זה עוד לא הכל. מכיוון שאצל המאוחד מיישרים יותר את הקו, הם מציגים רק מועמד אחד וזה נבחר, למעשה, אוטומטית. באיחוד המישמעת יותר רופפת, וכך קרה שהוצעו שני מועמדים, ואחד מהם — ירלין, נבחר.

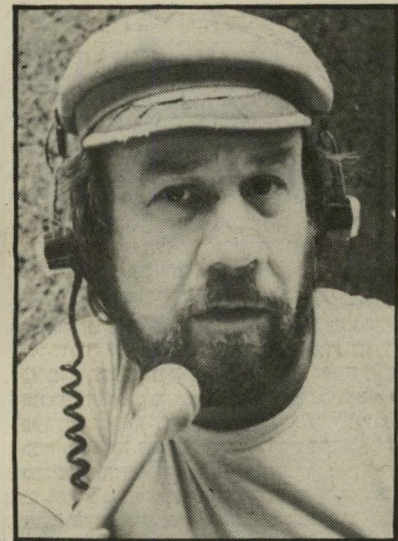
וגם זה עוד לא הכל.

שיטת הבחירות היא, שהכל בוחרים ככל: שני

גילו הגליליים

כאשר קוראים בגליל חשו כי נפגע כבודו של ח"כ אבנר חי שאקי, הם יצאו להגנתו (העולם הזה 22.5). האם הסיבה היא גאוה גלילית על גדולתו של גלילי אחר או שותפות-גורל גלילית?

האם שמתם לב מי יצא להגן על כבודו של ח"כ שאקי, יליד צפת, בירת הגליל? שלמה כהן, שער כמה שירוע לי הוא קבלן צפתי ותיק, וג'אק שלגי, מוזכר מושב של הפועל המיוחל, הנמצא בלב הגליל, קצת דרומית לכביש עכו-צפת. מה זה — גאוה גלילית על גדולתו של בן

סופר בן-נר
נוסטלגית העמק

גליל או שותפות-גורל גלילית? בכל אופן: גילוי הגליליים!
אהוד כהן, טבריה

המש(נ)ורר הלאומי

לפליטת-המה של ירון לונדון. כמנחה השירותים ביום-ההעצמות (העולם הזה 1.5) יש כיסוי בשירה העברית.

מי הכניס את השנורר לעברית? לפני 81 שנה כתב חיים נחמן ביאליק בשירו הוועם, בעיר ההריגה: וקראתם לחסר לאומים והתפללתם לרחמי גויים/וכאשר פשטתם יד, תפשוטו, וכאשר שנוררתם, תשנוררו...
ראובן סיוון, ירושלים

חלומי של נהג

המוטג חולה-הנהג נטבע בארץ אחרי עשור החאנקות, כאשר כל צעיר (וצעירה) רצה ברשיון-נהיגה ואם אפשר, גם במכונית, עוד לפני גיוסו לצבא. אבל עוד קודם לכן, כפי שדיווח גליון העולם הזה, שהופיע השבוע לפני 25 שנה, היו בארץ לאו-חיים בהנהגת בעיות.

וכך אמר אז יצחק בן-אהרון, שהיה שר-התחבורה (ולמים מוזכיר ההסתדרות וכיום, מצמון תנועת הע"ב, בודה, המשמיע עדיין את דברו, בגיל 78, מקיבוץ, גבעת-חיים שבשרון): "כל נהג חולם על נהיגה במכונית-המחר, ובניתיים הוא שוכח שהוא נוהג במכונית של היום על כבישי האתמול!"

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03/232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תכנית: יוסי שגן ♦ עורך בירור: גיורא נוימן ♦ צלמי מערכת: ציון צפריר, ענת סרגוסטי ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודעות: רפי זכרני ♦ המו"ל: העולם הזה ♦ בע"מ ♦ הדפוס: הדפוס החדש ♦ בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: גדי בע"מ, תל-אביב

קווא יני

תמורת סחורות. כמה עיתונים הפכו את עצמם לצרכניות, המפיצות סחורות מסחורות שונות, מחיתולים ועד מגפיים, שניתנו להם תמורת מודעות. העולם הזה סירב להוריד את מחירי מודעותיו אף בשקל אחד, וכל המודעות המודעות בעמודי שבועון זה הן אמיתיות ובמחיר מלא.

הרעיון של אותו חזי כהן; חברת העולם הזה בע"מ תנפיק כמות קטנה של מניות חדשות, שלא יזכו את בעליהן בשום תמורה או השפעה בעיתון, למעשה יהיו אלה מניות פיקטיביות. העולם הזה יעניק מניות אלה כפרס או ככונס לאנשי-עסקים שפרסמו אצלנו מודעות בכמות גדולה מאוד. זה יהיה טוב לאגו שלהם, ויעניק להם תדמית של עוצמה.

הרעיון נשמע לי ממוח, וכך נראה לי גם בעלי-הרעיון. כדרכי במיקרים כאלה, אמרתי לו בארץ בות שיגיש לי את הצעתו בכתב. בזה נגמר העניין, לא שמעתי עוד על האיש ועל הצעתו. ערכתי חקירה קטנה כדי לברר מי האיש, והתרשמתי שזה אדם בעל עבר מפוקפק למדי.

הוא נמנה ומדמה עם בעלי-שבועון-המין בול שותפו שם הסתלק מן הארץ והשאיר אחריו חובות גדולים. אחר-כך הוציא ירחון פורנוגרפי בשם אדם. שהספיק לצאת רק פעם אחת. הוא היה איש-אמונו של ח"כ חיים קופמן, ולפני הבחירות הוציא למענו עיתון מפלגתי בשם מיבאק מזדוה, שהיה ביטאון של הליכוד בכחירות. מבלי לזהות את האחראים להוצאתו, עלון זה טיפל באנשי-המערך בצורה כה מזהמת, עד שראשי-הליכוד עצמם הגיעו למסקנה שהוא מוזיק להם יותר מאשר למערך, והפסיקו אותו. חוץ-מזה היה חזי כהן זה, לדבריו, סוכן הפירסום של משה ברש, בעל בית-חרושת לייצור נקניקים בשם פיקאנט.

שכחתי את כל העניין, ולא הייתי נזכר בו שוב. לולא הופיעה לפתע בכמה חינומנים ברותה שחורה על עצמה: שאותו נקניקן עומד לקנות את העולם הזה, כולו או חלקו, שהוא הפך שותף בעיתון, וכולי וכולי.

ידיעות אלה באו, כמוכנן, מאותו חזי כהן ו/או אותו ברש. מכיוון שהן היו שטות גמורה, תמהתי לפשר התרגיל. מצאתי פיתרון כאשר קראתי כי מייפעלו של אותו ברש הורשע בדיון על מיספר רב של עבירות, כגון ייצור נקניק בניגוד לדרישות החוק, מצב תברואי ירוד, ועוד. רובנו גם על בעיות עם מסדה-הכנסה.

מכאן הסבר סביר לכל הפרשה המשונה: שה פרונוקציה כולה הומצאה על-ידי חזי כהן כדי להפעיל לחץ על השליטנות ולהפחיד אותם. לאמור: אם עומד איש-הנקניקים הפיקאנטי לה' ית לאיל-עיתונות, כי אז לא כראי להתעסק איתו...

התרגיל הוא כמוכנן מגוחך, אך מגוחך פי כמה היה נסיונם של אותם חינומנים להפיץ ברותה זו מתוך תיקווה שזה יזיק להעולם הזה. השינאה אינה יועצת טובה. למותר להוסיף שאיש מאנשיהם לא טרח לשאול אותנו בקשר לעניין. אולי אפשר ללמוד מכך על טיב שאר המידע המתפרסם בהם.

ח"כ שאקי
גאוות הגליל

המחנות מצביעים על המועמדים של שני המחנות גם יחד. זה דמוקרטיה, אבל קצת מסוככת.
קורא, יגור

זיכרונות מן העמק

כתבה על עיתון ילדים (העולם הזה 1.5) עוררה זיכרונות-נעורים אצל קוראה החיה בשוויץ.

הכתבה על סגירתו של הארץ שלנו העבירה בי גלים של געגועים ונוסטלגיה. הארץ שלנו ליווה אותי במשך שנים של ילדות מאושרת כעמק. בינתיים זרמו מים רבים בקישון ואני נמצאת כבר תקופה ארוכה בחו"ל. אך דבר אחד הפליא אותי מאוד למיקרא הכתבה. התפלאתי שלא הזכרתם את שמו של כתב צעיר בהארץ שלנו. בן כפרייהושע, ששמו יצחק בן-נר — שכבר אז, כמו היום, קראתי את סיפוריו בצמא. אילנה ג' ציריך, שוויץ

הסוד שר 703

הקורא בריקמא אינו מסתפק בהי' גיון הפשוט. לעזרת טיעוניו הוא מביא גם את סודות הגימטריה.

באינפלציה רוהרת ממשיכה הממשלה לשלם, ולחלק ביד רחבה, קיצבות מיותרות לחלוטין. לדוגמה: קיצבות-ילדים לעשירי הארץ. מרוע יש לשלם קיצבות-ילדים לכל, כולל לעשירים מופ' לגים? האם בעלי הכנסות גבוהות וגבוהות כמיוחד

שעות מעטות אחרי שחזרו שלושת השבויים הישראליים ומאות האסירים הביטחוניים הערביים אל בתיהם, הופיע גליון העולם הזה והביא את התמונות והכתבות הראשונות על המאורע. הקדמנו את כל עיתוני ישראל, וגם את הטלוויזיה.

קשה להתנאות בסקופ הזה. הוא נבע ממיקרה של זמן. כאשר חזרו השבויים הביתה, בשעות המוקדמות של הבוקר, כבר היו כל עיתוני הבוקר והערב סגורים. (מה שנקרא כיום "עיתון ערב" אינו אלא עיתון הערב הקודם המופיע בבוקר). העולם הזה, שהופיע ביום השלישי אחר-הצהריים, היה על כן העיתון הראשון שהכיל את הכתבות והתצלומים, כדי לאפשר זאת עבר הצ' ווח כמעט 24 שעות בלי הפסק — הכתבים והצלמים ענת סרגוסטי, ציון צפריר וברציון ציטרי, העורך הגראפי יוסי שגן, עורך-הכתובת גיורא נוימן ואחרים.

היה לנו די זמן להתכונן לכך. כי העניין והמועד היו סדרות גלויים. כמשך ימים רבים נאסר כל פירסום על העניין, לא היה ברור לנו לשם מה היה איסור זה דרוש, אך מכיוון שהיה זה עניין כה גורלי לשבויים ולמישפחותיהם, לא עשינו שום נסיון להפרי אותו בתחבולות.

ככל זאת יכלו קוראים חריציני להבחין כמה שמתרחש. בגליון שהופיע שבוע לפני החילופין (העולם הזה 1.5) הופיע בעמוד 8 תצלום גדול של אחד ג'יכריל, בהקשר אחר (המאבק בתוככי אש"ף). במדרור תשי"ב, בעמוד 5, הופיעה בהנהג לטה מיוחדת ידיעה על "פסטיבל קרייסקי", שבה נאמר כי. ביקורו בארץ... יהפוך לפסטיבל נרגש, שבו תועלה על נס עזרתו הרבה של קרייסקי לישראל בעניינים הומאניטריים. (קרייסקי ביטל ברנע האחרון את כואו. בגלל האיומים של אנשי-הימין על חייו). ראיון-השבוע עם עורכת-הדיון לאה צמל, בעמוד 26, נשא את הכותרת "זה יהיה נהדר אם לקוחתי ישתחררה" ושאלת השאלה: מדוע נאסר על כלרע על החילופין התיקשורת בישראל להודיע על החילופין העומדים להתבצע? כמשך ימים פורסמו הרבנים בתחנות-השירור הערביות, ברדיו הבריטי וברדיו מונטניקארלו, ששידוריהם בעולם הערבי, היחידים שנמנע מהם מידע על העניין היו אורחיי-ישראל — וגם בארץ נפוצו השמועות והגיעו לאוזני אלפים ורבבות.

שילטנות הצבא והצנזורה לא טרחו להסביר לציבור, ברדיעב, מה היו המניעים להוראה מורה וחסרת-הגיון זו.

הלוקש של הנקניק

לפני כמה חודשים פנה אליי אדם בשם חזי כהן, שלא הכרתי. הוא הציג את עצמו כאיש פירסום וביקש להיפגש איתי.

בישיחה איתי — בנוכחות ער — פיתח האיש רעיון מוזר. הוא הציע גימיק כדי להגדיל את כמות המודעות בהעולם הזה. כמו כל עיתוני ישראל, סובל גם שבועון זה מהתמוטטות של שוק-המודעות. וחלק גדול מן המודעות המתפרסמות כיום בעיתוני ישראל אינו אלא מודעות חנים, מודעות כמחירים מגוחכים או מודעות